

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Învățământul român.

(†) În Nrul nostru dela 6/18 Iulie a. c. am reprodus discursul eruditului B. P. Hașdeu, pe care l-a ținut cu ocaziunea distribuirii premiilor elevelor dela școalele secundare de fete din București. Am ținut încă cu ocaziunea reproducerea acestui eminent discurs în coloanele diarului nostru, citit merit și ca fond și ca formă să fie citit de toți Români.

Noi din parte-ne nu ne îndoiim, că c. torii nostri îndată după citirea acestui discurs și-au putut face o iocană destul de viuă despre școala română și despre învățământul român. Această iocană cu atâtă este și devine mai atrăgătoare, cu cât dînsa este un produs al geniului dlui B. P. Hașdeu. Pentru noi, care scim prețului cu stimă nemărginită munca eminentului savant român, discursul dlui B. P. Hașdeu are o deosebită importanță.

În acest discurs, în care se reoglindează trecutul, prezentul și viitorul școlii române, sîntem în mod plăcut atinși și noi Români din țările de sub coroana Sfîlui Stefan. Dl B. P. Hașdeu, care este mai mult decât citit în ale istoriei, când vorbește, știe ce vorbește, pentru cine vorbește și pentru-ce vorbește!!

O mărturisim, că de un timp îndelungat nu am avut ocaziunea să auzim pronunțându-se cu atâtă farmec, — nu bărbății politici, dar chiar adevărații literați români sau chiar dintre aceia, care ar avé pretențiuni literare, — despre sublimul aspirațiilor naționale românesce, după-cum a făcut-o aceasta în zilele trecute dl B. P. Hașdeu.

Așa se cade să se pronunțe fiecare Român, care știe ce este școala română și care îi este menirea ei. Așa trebuie să se pronunțe fiecare Român, care știe, că pentru Români „diua a răsărit mai curînd“ decât pentru toate celelalte popoare din Orientul Europei. Ear' această îi este pentru noi Români un preludiv al viitorului cu atâtă dor și sete așteptat.

Încungiurați, după-cum ne aflăm toți Români, de inimici neîmpăcați, numai școala și mintea deșteaptă ne pot mîntui. Până-cînd școala română va fi condusă de minți deștepte și de inimi străduitoare, până atunci ea are să meargă mereu înainte până-ce-și va atinge menirea. Ear' menirea școlii române este una dintre cele mai su-

blime. Ea trebuie să facă din nepricepuți pricepuți; din cei mărginiți oameni luminați și din inimici prieteni. Pot fi în măsură mai mare decât noi nepricepuți, neluminați, chiar inimicii nostri. Pe acestia are datorința sfîntă, că se-î atragă la sine, se-î îmbrățeșeze și se le pună adevărul dascălul român în școală românească.

Școala română, ca tot ce e pe pămînt, poate să-și aibă scăderile sale, neajunsurile sale și inimicii sei. Atât scăderile, cât și neajunsurile se pot delătura, se pot birui. Mai greu îi este școlii române a susține lupta cu inimicii ei, care sînt totodată inimicii ai totului ce există ca românesc și cu aspirațiuni naționale românesce. Cu acesti inimici susține școala română o luptă seculară, o luptă, care va dura până atunci, cînd se va sci de toată lumea, că școala română a cucerit Orientul; că școala română prin rațele luminii sale a pus pedeci la toți aceia, care-și discută dreptul de a civiliza Orientul.

Lupta aceasta are să se finească. Școala română are să învingă. Orientul, după poziția firească a României, este și stăpînit de dînsa. Înzadar se luptă Ungurul, înzadar se luptă Grecul, centrul de gravitațiune pentru Orient rămân Bucureștii. Ungurii au să treacă Carpații, Grecii au să urce Balcanii. Pentru România însă rămîne un câmp deschis până la Tisza, unde se află tot viță română, și până la Pireu, unde se aude tot glas românesc.

Este după toate aceste chiar neferică pretenția Ungurilor și a Grecilor de a civiliza Orientul.

Această pretenție neferică și nelegitimă o spune dl B. P. Hașdeu cu multă sinceritate și bărbăție:

„Ungurii maghiarizează, Grecii elenizează, unii și alții răpesc, sau cel puțin se încearcă a răpi naționalitatea altora“.

Și oare nu a spus adevărul? Oare nu așa face Ungurul cu naționalitățile din Ungaria? Oare nu tot asemenea face și Grecul cu Români macedoneni, cu Bulgarii și Arnauții?

Ei, și oare atari popoare mai pot avé pretenții de lumină, cînd prin omorîrea altora voesc a învia ele? Nu pot avé, și chiar de aceea, încît privește pe Români, rămîn reci rațele luminii științifice și de cultură ungurească și grecească.

Pentru aceea foarte nimerit și la timp ție dl Hașdeu:

„Nu tot așa face Românul. El ție Sîrbilor și Bulgarilor, mai norocos decât voi, eu

am la mine îmbeșugate izvoare de cultură; veniți de învățați carte aici, dar se o învîțați nu pentru a vă lăpăda de numele vostru, ci pentru-ca să știți a desvolta și a apără mai cu tărie propria voastră naționalitate... Învățînd în București sau Iași, deveniți și mai Bulgari și mai Sîrbi!“

Așa ție dl Hașdeu despre Români și așa simțese și cugetă toți Români despre popoarele, de care sînt încungiurați. Pentru-ce nu lucră în această direcțiune „Ungurii și Grecii? Pentru-că lor nu le zace la inimă desvoltarea culturală a popoarelor din Orient, ci subjugarea lor politică și subjugarea lor culturală.

Și totuși atât unii, cât și alții au pretenții de civilizare!?

Au trecut timpurile eteriei și legile verboczi-ane, Bulgarul și Sîrbul caută spre București, lăpădându-se de Buda-pesta și Atena, deoarece numai Bucureștii le garantează existența națională. Numai Bucureștii au să fie pentru popoarele din Orient Parisul civilizațiunii orientale. La București alerge și Ungurul, și tot la București se privească și Grecul, căci de acolo vine lumina, ceea-ce a ție domnul B. P. Hașdeu, subseriem.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 9 Iulie st. v.

Afaceri interne.

În sinul guvernului unguresc se țin tractări despre bugetul anului viitor și ministrul de finance împreună cu ministrul-președinte și ministrul de justiție a trecut deja preste bugetele de resort ale ministeriilor de justiție și de interne. Acum au să urmeze pe rînd bugetele celorlalți miniștri convocat pe 28 August se va stabili întreg preliminarul statului pe anul 1891. „Pester Lloyd“ poate să spună de pe acum, că se va menține echilibrul în finanțele statului.

Repășirea dlui Rieger.

„Hlas Naroda“ din Praga împărtășește, că repășirea lui Rieger deabia va urma înainte de a se întruni dieta provincială. Causa principală a repășirii zace în recunoașterea împregiurării, că a perit orice speranță, de a duce în deplinire opera în consonanță cu întreaga națiune așa după-cum s'a fost proiectat la început și așa

după-cum ar fi fost avantajos pentru națiune. Până la întrunirea dietei situația cu anevoie se va schimba, dacă nu cumva s'ar înlătura neîncrederea poporului cehic prin vre-un fapt marcant ce ar exclude ori-ce îndoială (bunăoară introducerea limbii oficiale cehice). „Politik“ ție, că întreaga povară a transacției zace pe umerii dlui Dr. Rieger și o eventuală abdicatiune a acestuia ar fi de o importanță deosebită. „Narodni“ saltă de bucurie, că acum întreg poporul cehic împărtășește punctul ei de plecare și s'a îndreptat în contra transacției.

„Pester Lloyd“ primesce din Praga o scrisoare, după care nu poate fi nici vorbă de o retragere iminentă a conducătorului Cehilor vechi; din contră el a luat angagementul, de a sprigini transacția și nu poate să părăsească terenul de luptă până atunci, până-cînd nu va fi primit convingerea, că majoritatea națiunii l-ar fi părăsit pe el.

Atacuri în contra Austro-Ungariei.

„Hamburger Nachrichten“ aduce un articol plin de atacuri în contra Austro-Ungariei. Cercurile politice din Berlin ție, că acest articol e scris sau cel puțin inspirat de principele de Bismarck. În articol se recomandă repășirea Coburgului, prin ceea-ce s'ar asigura pacea Europei. Germania trebuie, se ție în acest articol, să întrețină bune relațiuni cu Rusia, spre a pute să satisfacă scopul întregii alianțe, de a reține adevă pe Rusia dela atacuri în contra Austro-Ungariei. Îndată-ce Germania ar rupe-o cu Rusia de dragul Austro-Ungariei, ear' a veni într'un fel de atrnare de Austro-Ungariei. Dacă Germania s'ar fi demis mai nainte la servicii austro-ungare în contra Rusiei, diplomația austro-ungară de sigur s'ar fi îngrijit, ca Germania să-î stee mereu la dispoziție. „Noi am fi sfădiți cu Rusia și am fi avisați la Austro-Ungaria, precînd acum, abstracție făcînd dela înțreita alianță, avem deplină libertate de acțiune și sîntem puterea conducătoare a întregii alianțe“.

Despre acest articol serie „Tageblatt“ din Berlin: „Ce preț ar avé alianța pentru Austro-Ungaria, dacă între împregiurări nu și-ar îndrepta ascuțișul în contra Rusiei? Cei din Viena se vor liniști, că „Hamburger Nachrichten“ nu este organul actualului cancelar al imperiului“. — „Volkszeitung“ ție: „Să sperăm, că această probă diaristică

va trezi pe numeroșii adoratori ai lui Bismarck din Austro-Ungaria; cinstitul principe își va termina lucrarea începută prin alte afaceri mai departe“. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ și „Nationalzeitung“ încă nu au luat nici o notiță de articolul din cestiune.

Cestiunea desarmării.

Cestiunea desarmării stă din nou în primul plan al discuțiunilor publicistice. Trebuie să ne prindă însă mirarea, că ea e de astădată lansată tocmai decătră un diar, pe care Țarul îl citește cu predilecție și care tocmai de aceea poate să spună lucruri ce de altfel în Rusia nu e permis să se tipărească. „Grazdanin“ se ocupă cu visita iminentă a împăratului Wilhelm al II-lea în Petersburg și observă, că actualei situații nu se poate pune capăt prin un congres, ci numai prin o desarmare.

Sîntem pe deplin înțelegi cu diarul rusesc. Grelele jertfe, pe care pacea înarmată le impune popoarelor europene, în adevăr deabia se mai pot suporta și aici numai o desarmare generală ar mai pute ajuta. Dacă însă Rusia are de gînd să realizeze serios această idee, ar trebui să facă chiar ea începutul. Neamenințată de nimeni, Rusia ar pute fără nici un pericol să dees Europei exemplul și prin aceasta să convingă pe vecinii sei, că nu au să se teamă de nici un atac din partea ei. Dacă Rusia ar premerge, celelalte puteri de sigur i-ar urma. După-cum e astăzi situația generală, signalul pentru eventuala desarmare ar trebui să se dea la Newa.

Dealtfel congresul pentru pacea generală înaintează în lucrările sale și în ședința sa de Marți după ameași a ales un comitet, care va avé să facă proiectul unei scrisori către capetele încoronate din Europa în privința menținerii păcii europene.

Spionagiul rusesc în România.

„Corr. de l'Est“ primesce din București următoarea împărtășire: Cercetarea asupra organizării spionagiului rusesc în România ia dimensiuni mari. În special numărul impiegaților dela posta română ce stau în serviciul Rusiei e de tot mare. Poliția cunoaște deja pe toți poliștii secreți din România, care stau în legătură directă cu legatiunea rusească din București. Șeful

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Un haz.

(Urmare și fine.)

„Betrînul meu! Eu m'am săturat puțin de gluma aceasta“, — ție baronesa născută Elisabeta Nemes, — „veți, că nici copila nu-și prea petrece“.

— „La naiba! Eu îmi petrec cu mult mai bine așa, decît în atîta etichetă, de omul nu știe nici cum să stee, nici cum să mînanțe, nici cum să bee. Dar' după cină îți promit, că voi descoperi totul, și acum cui nu-î place, pună-și pofta în cui“.

George Garduș își țină promisiunea și numai cu Anița a jucat și conversat.

Anița își petrecea și nu prea, de multe-ori gîndia în sine: de ce nu poate fi el născut din casă înaltă, sau dacă soartea așa nu a voit, de ce nu m'am născut eu ferancă?

După joc urmă cina, și poate Anița a voit, sau din întîmplat, ședeau foarte departe unul de altul, el era foarte moros și tăcut, se silia însă a nu se trada.

După cină a urmat puțină pauză, musica încă a încetat, Anița dispără pe puțin timp, ear' contele folosi ocaziunea aceasta a schimba câteva cuvinte cu preotul. Cine ar fi privit cu atențiune la preotul, putea observa, că avea mare cauză de a ride, se reținea însă cumplit.

Baronul își luă loc între preot și Garduș. „Venerate, dle părinte! Dar' d-ta cunosci pe acest băiat?“

„Din vîdut, m'am întîlnit de cîteva-ori la tîrg de săptămîna în Porumbar“.

„E așa de trist, ca-și-cum ar fi la înmormîntarea tată-so. Poate-că earăși depărtarea Aniței e cauza“.

„Acea de, Măria Ta! Nu-mi place să stau așa îndoit, sau da, sau ba, dar' inima mea nu merită să fie așa chinuită. — Măria Ta, dă-mi pe Anița de soție, Măria Ta nu perde prin ea mult, pentru-că și așa nu e a Măriei Tale, eu prin ea capăt totul, căci mi-e atât de dragă“.

„Dacă Anița vrea și dacă îmi adevăresc, că ești om de omenie, bucuros“.

„Că sînt om de omenie, pot adevări ușor, că Anița vrea, e mai mare întrebare. Dar' se probăm, Măria Ta“.

„Nu-mi pasă, auzi Elisaveto, trimite pe Anița!“

După cîteva minute Anița apără ca d-șoara baronesă Paulina Bernay, elegantă și strălucitoare; la vederea ei, contele foarte trist ție:

„Acesta nu e Anița, aceasta-i d-șoara baronesă. Măria Ta ai făcut comedie din mine, inima mea nu a meritat așa ceva“.

Toată societatea compătîmia pe bietul Garduș, baronul încă începă a-l îmbuna:

„Anița, așa e, baronesă-și fata mea“, dar', eu pentru aceea nu-mi trag cuvîntul, dacă va vré fie femeia ta, eu m'învălesc“.

Paulina n'a așteptat să vorbească Garduș, ci continuă după tatălui ei:

— „D-ta ești un băiat de cînst și foarte cum se cade, cînd ai fi din familie nobilă, eu m'aș învol și în minutul acesta ți-aș dărul mîna mea“.

Pe mine aceasta mă îmăbucură și fericesce, și vorbești drept, înaltă domnișoară?

„Din inimă și drept vorbesc!“

George Garduș un cuvînt nu vorbi mai mult, ci mulțumind baronesei, sărută și mîna Paulinei și se depărtă.

„O seară frumoasă am avut cu toții, cred că și bietul țeran va fi îndestulit“, — ție baronul.

Jocul s'a continuat, șaspeții își petreceau foarte bine.

După o jumătate de oră un camelier — anunță pe contele Zoltan Hay.

Baronul din înalta familie cunoaște mai mulți membri foarte bine și așteptă cu multă nerăbdare visita anunțată.

Camierul se depărtă și îndată intră în salon contele.

Toți credeau, că numai visează. Paulina țiepînd fugi, și numai după-ce descoperi totul, preotul se liniști și se îmăbucură.

Domnișoara Paulina fu condusă înaintea contelui de tatăl ei, căci altcum n'ar fi dat față.

Se începă apoi adevărata petrecere.

„Domnișoară Paulina, îmi permit să-ți amintesc promisiunea, care ai făcut-o bietului George Garduș“.

Paulina se înroși, dar' acum de fericire și amor.

În această seară se sîrbă apoi și logodna.

Și preotul era foarte fericit, căci acum știa, că contele va cerceta mai des Boldalul și așa vor petrece laolaltă mai multe oare.

Elena Sântion.

„Cine dă unul, capetă cu pumnul“.

— Proverb ilustrat. —

Un copil de oameni săraci, a intrat în serviciu la un oier, și astfel din minător, — strungar, — ce a fost la început, a înaintat, precum cu anii, așa și cu priceperea, încât a ajuns mînzărariu, adevă cioban în toată puterea, care dintr'o ochire cunoaște pe bălaia din murgana, pe oacheșă din pocoașă, care știe mulge pe soroc, poate închiega laptele, poate strînge cașul și ferbe urda.

În starea aceasta el era foarte mulțumit cu soartea, prin urmare aproape fericit. Servia adevă la stăpîn pe plată; — atîtea oi la an, care se îmulțiau și, — ca să nu mai lungesc vorba, — îi curgea bine laptele în păsat.

Dar' lumea asta e cu multe nade. Toate sînt numai până odată. Cînd cugeți, că stai mai bine, atunci te prăvălești mai rău.

Într'o zi, tocmai cînd mulgeau oile de ameași, doi panduri nimeresc la stîna și, nici una, nici două, făr' întrebă răștiți: „Pe cine dintre voi îl chiamă Ghiță lui Crastaveto?“

„Pe mine, domnule“, răspunse ciobanul nostru, căci așa îi era numele.

„Să te lași de muls, să te gați de drum, căci ai să mergi cu noi la oraș. Dar' iute și degrabă, căci n'avem vreme de perdat. Tu ai fugit de cîtane. Acum te-am prins. Dacă nu te dai cu buna, te ducem legat.“

Ghiță, bietul, încremăuise, cînd auzi de ce e vorba. Dar' se reculese curînd. Îi era ca-și-cum ar fi așteptat să-î ajungă astfel de pacoste, căci bine știa, că cu cîtania nu s'a fost răfuit.

Se smulse abia de pe scaunul de muls și se duse cu pandurii drept la cășerie, la stăpînul seu, și spunîndu-i ce-i și cum, îi vîndu acestuia oile sale. Căci se temea Ghiță, că la cîtane trebuiesc voinici ca el și că la munte nu va mai veni până nu-și va împlini sorocul.

Mai încredințînd stăpînului seu o vorbă de diua bună pentru pîrinții sei și pentru Nuța lui Pocalău, se coborî cu pandurii de pe munte și — preste două zile era în casarmă, tuns și îmbrăcat cătănesc.

Trecuse doi ani, decînd Ghiță ducea viața de soldat, decînd se topia de dorul oilor și ofta după lătratul cînilor și după legănatul braților.

Într'o Duminecă din postul Pascilor, avînd timp liber, eși Ghiță la preumblare.

Mirosa cît de bine a primăvară, ear' căldura domoală a soarelui tînăr de Aprilie născă în sufletul lui Ghiță dorul de munte. Era timpul, cînd ciobanii se pregătiau, ca să pornească, să suie oile din cîmp la munte. Cufundat în gînduri asupra stării lui de acum și de odinioară, Ghiță se trezește înaintea unei biserici, în care tocmai se făcea slujbă dumnească.

Și până a fost Ghiță cioban, rar, foarte rar putea merge la biserică, dar' ca soldat nici-odată nu i-s'a brodit.

„Măi, măi, ce-i cîtania asta!“ își ție Ghiță. „De atîta amar de vreme nici nu am mai putut gîndi la biserică“, și fără a mai sta mult pe gînduri a intrat în biserică.

Nici nu i-a fost de rău. Căci după finirea serviciului, preotul a ținut o predică, în care, arătînd căte sînt necazurile și ticăloșiile lumii, căți oameni nefericiți și căți săraci

poliției române, colonelul Algiu, a făcut deja într-o audiență mai lungă raport regelui Carol despre rezultatele cercetării de până acum. Pentru regele se va face afară de aceasta un raport imediat detaliat. Intreg materialul se va preda procuraturii și judelei de instrucție spre afacere ulterioară.

Bulgaria.

La faimele deja desmintite despre intențiile de abdicățiune ale prințului Ferdinand observă o scrisoare, pe care „Pol. Corr.” o primește din Berlin, că între rudenile franceze ale prințului s'atd expresiune dorinței, ca prințul să se retragă și prin aceasta să se înlăture o peatră ce stă în calea Rusiei. Fiecare Francez e convins, — se dice în acea scrisoare, — că prin Rusia Franța e pusă în poziție, de a recuceri Alsația-Lorena. De aici vine, că principii orleanisti îndeamnă pe Ferdinand de Coburg a se retrage, pentru-ca prin aceasta să dovedească Rusiei, că familia Orleans e gata spre orice jertfă, pentru de a se face plăcută înaintea Rusiei.

Diarul „Matin” primește din Viena împărțirea, că contele Hartenau, prințul Battenberg de odinioară, ar ave de gând să joace un rol activ în evenimentele din Bulgaria. Se dice, că el ar fi voit să aibă o întrevorbire cu contele Kálnoky, care însă a rămas din cauza boalei acestuia. În același timp contele Hartenau ar fi adresat și Țărului o scrisoare, în care l-ar fi asigurat, că el, dacă ar primi sprigin moral din Rusia, în timp de două săptămâni ar transforma întreaga situație din Bulgaria prin înlăturarea Coburgului și a lui Stambuloff.

E adevărat, că ne aflăm în așa numitul sezon mort și în timpul tuturor combinațiilor fabuloase, produse de multe-ori prin căldurile prea mari. Cu toate aceste informațiunile diarului „Matin” ar pute să conțină și o leacă de adevăr, mai ales după-ce oficiul „Pester Lloyd” în numărul seu de Sâmbătă își dă multă silință de a o desmînți.

„Le Temps” primește din Sofia o depeșă cât se poate de pesimistic colorată, după care în Bulgaria se pregătesce negreșit un eveniment grav. Toată lumea e convinsă, că principele Ferdinand, imediat după reîntoarcerea sa în țară, va proclama independența Bulgariei. Se vorbește, chiar, că principatul va fi ridicat la rangul de regat. O mulțime de emisari bulgari au plecat în Macedonia și se presupune, că proclamațiunea independenței va coincide cu o răscoală în Macedonia. Poarta are deja cunoștință de aceste uneltiri și începe a întări garnisoanele din Macedonia.

„Agence Balcanique” primește de altă parte din Sofia următorul comunicat: Irada Sultanului, prin care se acordă instituirea de episcopi bulgari în Uesküb, Köprülü și

Ochrida, a fost publicată la 18 Iulie n. Hotărrea Sultanului a produs atât în Sofia, cât și în provincie o impresie extraordinară. În aceasta se privește un mare succes al cabinetului Stambuloff.

„Dnevni List” din Belgrad scie să spună, că o mulțime de oficeri și soldați bulgari au desertat și că guvernul bulgar a lăsat la 17 Iulie să se împusce 40 soldați, ceea-ce ar sta în legătură cu afacerea Panița. Se vorbește și de o conjurațiune de nou descoperită.

Correspondențial din Ruseiuc al „Românului” scrie, că dl Stambuloff ar fi primit o scrisoare într'un plic mare, prin care i-se face cunoscut, că e condamnat la moarte, ceea-ce se va executa în scurtă vreme. Scrisoarea aceasta de amenințare e iscălită: „Comitetul executiv”. Totuși dl Stambuloff își urmează în cea mai deplină liniște călătoria sa de inspecțiune.

CRONICĂ.

Dela curte. După-cum se telegrafează din Viena, Maiestatea Sa Împărăteasa Elisabeta va întreprinde călătoria pe mare în a doua jumătate a lunii August și după-cum se aude cu corabie cu ventrelle. Jachtul împărătesc „Miramare” a primit ordin, ca începând din 15 Septembrie să stea gata ancorat în portul dela Trieste spre a duce pe Maiestatea Sa la Corfu, unde va petrece în tot casul puțin timp. — În Ischl au început mari pregătiri pentru cununia arhiducesei Valeria. La dejeuner-ul din toare vor participa membrii familiei domnitoare și oaspeții princieri, cu totul 72 de persoane.

Întrearea prințului Taxis și a soției sale în Regensburg. După-cum se scrie de acolo, a avut loc la 16 l. c. n. Locuitorii au pregătit înalte părăchi o primire festivă. La gară noii căsătorii au primit un buchet frumos de trandafiri. Părăchia princieră a intrat în oraș în o trăsură frumoasă trasă de șese cai. Orașul era frumos decorat; arcuri de triumf erau ridicate, pe care erau afișate sute de steaguri, coroane de flori, ghirlande, insigni și ebleme. Seara a avut loc un concert de torțe, ear' reuniunile de cântări și musica regimentului ce staționează acolo au făcut o serenadă în curtea castelului.

Zestrea Arhiducesei Maria Valeria. După-cum se aude Arhiducesa Maria Valeria va primi din partea Maiestății Sale a Împăratului o zestre de două milioane florini.

Kontele Kálnoky, ministrul de interne, a plecat în 19 l. c. pentru recreare la moșia sa din Prúdlitz (Moravia).

Numiri. Profesorul extraordinar Dr. Benedict Zeigödel dela universitatea din Cluj a fost numit profesor ordinar de dreptul privat maghiar la universitatea din Budapesta, ear' profesorii substituiți Casimir Breán dela gimnasiul superior din Lugoj și Cornel Szkunzevics dela cel din Arad au fost numiți profesori ordinari definitivi, cel dintău tot la același gimnasiu și al doilea la cel din Panciova.

Iarba de pușcă fără fum. În fabrica de dinamită din Pojon au început un număr de oficeri de artilerie a face experimente cu iarba

de pușcă fără fum pentru încărcarea de tunuri. Spre acest scop au fost trimis din arsenalul din Viena vre-o două tunuri de câmp. Resultatul se ține în secret.

Petrecere de vară în Supurul-de-sus. Junimea academică din Sălagiu cu ocaziunea adunării generale a „Reuniunii femeilor sălăgiene” și a despărț. XI. al „Asociațiunii transilvaniei pentru limba și cultura poporului român” întocmesc la 4 August a. c. în comuna Supurul-de-sus o petrecere de vară, premersă de o piesă teatrală. Comitetul arangiator este compus din dñii Demetriu Suciu, președinte; Vasiliu Patcaș, cassar; Dr. George Pap, secretar; Antoniu Baliban, Alexandru Bohătel, Mihail Bohătel, Ambrosie Bojthor, Laurențiu Bran, Demetriu Cionca, Alexandru Getie, Ioan Getie, Vasile Gyurko, Ioan Lengyel, Drd. Cassiu Maniu, Iuliu Maniu, Augustin Moldovan, George Moldovan, Iuliu Moldovan, Iuliu Pap, Mihail Pap, jur.; Mihail Pap, teol.; Sigismund Pap, Vasile Pap, Ignatie Szabó, Simeon Szabó, Vasile Vajda, membrii comitetului. Prețul de intrare pentru familie 2 fl. 50 cr., pentru persoană 1 fl. Începutul la 8½ seara. Trenul sosese la Supur decătră Satumare-Carei la 10 oare 35 minute a. m., ear' dela Zelău-Simleu la 3 oare 15 minute d. a., la gară așteaptă trăsuri gratuite.

Incendii în Cluj. În noaptea spre 20 l. c. n. s'au întâmplat patru incendii în Cluj, după-cum spune „Kolozsvár”.

Orcan. În comitatul Caraș-Severin a fost la 13 l. c. n. după amăeți un orcan înfricoșat, care a făcut devastățiuni foarte mari; a smuls pomi din rădăcini; a rupt coperișe de case, a stricat case și căile de pe câmp le-a risipit în toate părțile. Orcanului a urmat o mare ruptură de nori, în urma căreia riurile Bega și Timiș s'au umflat foarte tare.

Ludovic Kossuth a plecat pentru timpul verii la lacul de Como și mai târziu va merge în Engadin sau Snt-Mauriciu. — Oare dl Helly nu va merge să-i țină veteranului agitator lumina?!

Duel. În urma unei polemice diaristice a avut loc în Seghedin la 19 l. c. n. un duel cu sabia între jurnalistii de acolo Geza Gárdonyi și Anton Ujlaky. Ujlaky a rămas greu rănit. De pâr, că hainele-s pe bani!

Nobili falsificatori de polițe. Frații baroni Iuliu Vécsey și Bela Vécsey a fost în 20 l. c. citați înaintea căpitanului orașului din Budapesta Karácsonyi la un interrogator din cauza falsificării mai multor cambii. Amândoi frații sunt arestați și se vor preda pe mâna tribunalului criminal.

Defraudățiune. La fabrica de spirt a fraților Blau din Timișoara s'a descoperit o defraudățiune începută cu mare rafinerie cam de 2 ani de zile. Este bănuț comptoaristul Iuliu Messer, care este și deținut.

Un orologiu perdut. Duminecă în 20 Iulie a. c. o doamnă a pierdut între strada morților (Reissenfeld Gasse) și garda militară din Piața-mare un orologiu-remontoir de dame cu un capac simplu, precum și un lanț scurt de aur (10 cm. lungime și 1½ lățime), de care atârna o monedă de 10 mărci arătând chipul împăratului Frideric III. și un binecloc de fildeș. Afătorul respectiv primește o bună remunerațiune în strada Poplăci (Quer-Gasse) Nr. 4, etagiul I. Afătorul, care a fost vădut, este rugat negreșit a preda lucrurile pierdute doamnei, căci în cas contrar se va face arătare în contra lui.

Călcă de un tren. Lângă stațiunea căii ferate din Kun-Félegyháza o tînără damă

ce venise din Budapesta a fost călcată de un tren și omorâtă pe loc. Nu se scie, dacă călătoreala a încercat un cas de sinucidere sau că a fost nenorocită.

Împușcat la vînat. Lui „Königsberger Htg. Ztg.” i-se scrie, că contele Conrad Stolberg Wernigerode, ficiorul mai bătrîn al contelui Udo Stolberg Wernigerode, a fost din întâmplare împușcat de moarte prin vînatul seu la un vînat de rațe.

Unei crime înflorătoare, după-cum se telegrafează din Pojon, i-s'a dat de urmă în Bösing. Înainte de trei ani îngropătorul de acolo dispăruse fără veste. Acum de curînd s'a făcut arătare la pretură, că dispărutul îngropător a fost omorît și înmormîntat sub numele altui mort într-o groapă făcută de el însuși. Se dă cu socoteala că făptuitorii sînt femeia și copilul lui. S'a pornit o cercetare energică.

Ex-împărăteasa Eugenia se află într-o călătorie spre Nordcap.

Preamblarea Papei. „Agenzia Stefani” din Roma declară, că scirea publicată de ea despre preambalarea Papei e adevărată.

Grindină și furtună. Din Bruxelles se telegrafează cu datul de 18 l. c. n.: O grindină înfricoșată a cădut ieri seara la 9 oare peste întreaga Belgia, Olanda și Franța-de-Nord. Grindina era mare de un centim. în diametru. Întreaga recolta cea abundantă a fost nimicită. Linia telefonică Paris-Bruxela, precum și numeroase linii telegrafice au fost stricate, mai multe persoane au fost omorîte de trăsnet.

Milan și Natalia. După-cum se telegrafează din Belgrad cu data 18 l. c. n., regele Milan a cerut dela metropolitul sârbesc legalizarea actului despărțirii sale de Natalia. Metropolitul a respins cererea lui Milan. — Episcopul Ieronim a răspuns la întrebarea reginei, că despărțania de căsătorie dintre dînsa și exregele Milan este nevalorabilă, deoarece-ce Teodosiu nu era metropolitul legitim al Sârbiei. Regina Natalia însă n'are de cuget a întreprinde vr'un pas, numai ca să nu înlătească necăsurile Sârbiei.

Regele Sârbiei Alexandru va merge în săptămîna aceasta împreună cu tatăl seu Milan la Niș, unde vor sta câteva săptămîni.

Inginerii Gerson și Mejor. O telegramă din Constantinopol a fost anunțat zilele din urmă, că inginerii austriaci, care sînt ocupați cu construirea căii ferate anadolice, au fost răpiți de nise tătari circasiani. În urma aceasta oficiul nostru de externe, după-cum se depeșează din Viena, a trimis ambasadorului din Constantinopol instrucțiuni în afacerea lui Mejor și Gerson. Ambasadorii austro-ungari și germani, Calice și Radowitz, au adresat Porții o notă, în care cer luarea celor mai stricte măsuri pentru eliberarea inginerilor numiți din mâinile tătariharilor. În cele din urmă Mejor a fost pus de tătari în libertate, pentru-ca să aducă suma de răscumpărare ce se urcă la 1000 lire sterline. Societatea de construcție s'a învoit să plătească imediat banii de răscumpărare. Când se duse însă Mejor cu banii la locul numit, nu a aflat pe nimeni acolo, pentru-că soldații au început înainte de timp cu urmărirea tătariharilor, și acestia s'au tras în munți, ducînd și pe Gerson cu ei.

Holera în Spania. În provincia Valencia au obvenit în 18 l. c. 31 de îmbolnăviri și 10 casuri de moarte din cauza holerei.

Onoarea și orientalismul.

„Biserica este chemată să vindece pe cei răniți în lupta de existență și să aline spiritele agitate ale popoarelor. Dacă însă biserica răscesc și provoacă agitațiuni, atunci nu mai e biserica, care își are misiune aici pe pământ”.

Aceste rane m'au pus pe terenul militant în biserică.

Pietatea față cu străbunii mei, care cu sufletul lor au revendicat episcopia română din Arad de sub ierarhia sârbescă și au susținut-o cu sudoarea lor, m'a impus datorința de a le apăra moștenirea de invasiunea ce seceră mereu victimele conștiinței și ale onoarei.

Ranele bisericii române din Arad vor forma un capitol propriu în istoria culturai noastre, când vor fi consumate. În tractatul despre cultură și orientalism am atins numai decadența noastră în raport istoric cultural. Nu m'am numit, căci nu voiam să preocup cu numele meu, și nici persoane nu am numit, căci nu pentru numele lor, ci pentru numele bisericii am scris ceea-ce am scris.

Dar' e blăstîmul păcatului, că tot păcat nasce, el nu poate suporta adevărul.

Desavuat nu puteam fi, ci vine domnul Ceantea, care a aflat adăpost în biserică păriințelor mei, și pârș pro toto dă cu ciomagul în mine în Nr. 64 al „Telegrafului Român”, unde după tipul și asemănarea sa „laș” și „netrebnic” mă numesc.

Acum involuntar sînt silit a mă demite la persoane. Onoratul public mă va scuza, căci tăcerea ar fi o pruderie falsă atunci, când e

vorba de onoarea omului. Pun în evidență motivele, din care am puresc la scrierea „Culturii și orientalismului”, ca să fie bine înțelese:

Zelosul profesor al institutului nostru Dr. Lazar Petrović din pe patul morții prea timpurie scrie unui amic al seu: că pentru dînsul nu e nici o mîngăiere, a cădut jertfa lucrului, nu te jertfi și tu, dice amicului, căci mulțumită și așa nu vei ave, decât necaz și amărăciuni, tu și ai tîi.

Omul inimii, talentatul și neobositul cultivator al limbei și literaturii românești, profesorul Atanasii Tuducescu, conșoșul meu în suferințe, își consumă sănătatea 12 ani în serviciul bisericesc și nici nu fu înțarît pe catedră, nici instituit în alt post bisericesc ce cerea cu atîta stăruință, ci, slab de complexie moare în deserațiunea îngrijirilor pentru viitor. Ultimele sale suspinuri pentru nimicirea sa cu zile sînt strigătoare la cer.

Moise Nicoră este apostolul și martirul episcopiei române din Arad, și urmașul familiei sale, David Nicoră, se stînge de viu sub greutatea îndurată în oficial seu bisericesc.

Enigmatică coincidență se sinucide și servitorii în reședința episcopescă. Mormîntul e mut, cine le poate spune durerile lor. La tot casul nu au aflat vindecare ranele lor din lupta de existență.

Cei rămași vii au trebuit să sufere ca și profesorul Vasile Mangra să fie suspendat 7 luni de zile și amenințat cu nimicire, sau să demisioneze ca și Dr. George Popa. Despre mine nu vorbesc, până-cînd nu voiui prezenta în forma sa lucrul seviriț.

Trebuie să aibă o cauză pozitivă acest desastru de oameni, căci deducțiunile filosofice nu le explică.

Și precînd se frîng toți cci-ce-și afirmă conștiința și demnitatea lor de oameni, cei agreați se dispensează de lege la împărțirea oficiilor bisericesci.

La anul 1879, când dl A. Hamsea ca profesor dirigent făcea de facto treburile directorale, Preasfinția Sa dicea în cuvîntarea de deschidere a sinodului eparchial din 1879:

O a doua cauză ce mă neliniștește este lipsa de un bărbat matur, de un bărbat moral, bisericos și energic, care să provadă postul de director la institut și care cu tactul și cu înțelepciunea sa să conducă institutul și pe profesorii cei mai tîeri, ear' cu autoritatea și cu exemplele sale să atragă tinerimea pe calea moralei și a virtuții. . .

Interesul nostru bine înțeles pretinde la institutul pedagogic-teologic un director dintre cei mai demni și mai energici bărbați ai bisericii noastre etc.

De atunci la anul 1881 dl Hamsea a fost transpus la administrațiune în interesul învîmîntului, ear' la institut se fac 7 schimbări provisorice în direcțiunea institutului, până-ce în urmă se substituie și dl Hamsea, fără a-și fi aflat Preasfinția Sa „bărbat matur, moral, bisericos și energic” dintre cei mulți perondați.

În sfîrșit sinodul eparchial, și așa cum este el constituit astăzi, a impus consistorului îndeplinirea definitivă a postului de director. Și ce se întîmplă?

Să emise un circular cătră protopopii diecesani pentru a invita pe preoții aflați de apți să se însinue la postul de director. Prin cercular discret se eludează legea.

Preoțiunea a înțeles intențiunea și nu a intrat în primejdie, așa s'a ales definitiv A. Hamsea, actualul substituit, preconizat acum de „matur, moral, bisericos și energic”.

Directorul institutului trebuie să aibă calificațiunea profesorală. Sinodul din 1885 pretinde, ca profesorii de teologie să fie doctori. Dl Hamsea nu are această calificațiune, prelîngă aceasta e și directorul pedagogiului fără a ave și calificațiunea pedagogică.

Scopul sfințește mijloacele, scopul e, ca dl Hamsea să povățuească tinerimea în sinul archiereului, și aici înceată legea.

Congresul național a legiuit, că la protopopiat se recere un serviciu bisericesc de 5 ani. Dl Dr. Puticiu abia are 3 ani de serviciu și s'a pus în mișcare întreg aparatul pentru alegerea sa în Timișoara. Bag-seamă rudenia dispensează de lege.

În timpurile aceste grele pentru școalele noastre confesionale aveam garanță în dl Dr. G. Popa, că ni-le va ține la nivelul pretenșiunilor moderne și ni-le va ocroti de ingerențele guvernului, dînsul, insultat, a trebuit să demisioneze acum a doua-ora și soartea școalelor noastre e acum depusă înaintea părintelui Ciora dela Micalaca.

Acest sistem destructiv l-am combătut, și dacă am mărturisit de rău, se se mărturisească de rău, ear' dacă am grăit adevărul, de ce mă bat! Văd acte și fapte, care mă îngrozesc, nu pot suprima pulsul conștiinței.

Et nunc venio ad fortissimum virum.

neputințioși sînt, care așteaptă milă dela cei cu dare de mînă; îndemna și sfătuia preotul pe ascultători să facă milostenie cu cei nefericiți, căci Dumnezeu răsplătesce facerile de bine. Ba dise preotul între altele și: „Cine dă unul, capetă cu pumnul — dela Dumnezeu.”

Serviciul și cântările bisericesci, precum și cuvintele mîngăioase ale preotului au răcorit sufletul lui Ghiță; ear' vorbele: cine dă unul, capetă cu pumnul, i-au intrat drept la inimă.

Era adevă Ghiță iubitor de câștig. Și i-s'a pus de gând să cerce, oare nu i-s'ar isbîndî vorba preotului și cu gândul acesta eșind din biserică, scoate punga și uitându-se în ea, vede că are un galbin și un sfant.

„Galbinul se-l țin pentru mine” — își dise Ghiță — „ear' sfantul se-l bag în negustorie, după vorba părintelui, se vîd cum voiui ești la cale”.

Cum a dis a și făcut.

Ajunghînd la poarta bisericii, la cel dintău sîrac ce-i întinse mîna s'a oprit și, — voină a face milostenia tot după vorba preotului, — se nu scie stînga ce face dreapta, ca să nu-l vadă cineva, bagă iute mîna'n punga și, dînd de sfant, îl aruncă degrabă în căciula orbului sîrac — și-i vede de cale.

„Bogdeaproste” morților și d-tale — dise orbul, „Dumnezeu se te cinstească, Dumnezeu se te mărească, de rele se te ferească, îndoit se-ți răsplătescă, pentru tot unul se-ți dea Dumnezeu cu pumnul” . . .

Era depărțitor Ghiță, dar' tot trăghînd cu urechia, a audî și vorbele din urmă ale

orbului, și acum avea credință, că dacă și orbul dice așa, tot va fi ceva din treabă.

Mai preumblîndu-se, se ostenește, și ca să poată odihni în tîgna, a intrat într-o cărcimă și i-s'a cerut ceva de mîncare, căci era și flămînd, ear' la urmă un păhar două de vin nu strică omului.

După-ce a mîncat și s'a odichnit, scoate punga și plătească. Dar' în punga, — tafă, pustiu. Nici galbinul nu mai era. Bine i-s'a fost isbîndit vorba preotului.

Bietul Ghiță se uita în punga a jale. Își cugeta el cum a fost de lucru, că galbinul nu-i în punga. El adevă îngrabă n'a scuit însuși ce a făcut dreapta, și dînd orbului sfantul, i-a dă și galbinul ce s'a fost lipit de sfant.

Se gândia și Ghiță, că nici nu poate fi altcum, făr' a dat și galbinul orbului. Lăsa, deci ceva zălog și, eșind din birt, se îndreptă spre biserică.

Întîrînd la crîsnicul bisericii, a întrebă, nu cumva cunoașce pe orbul, care a stat înainte de amăeți la poarta bisericii după milă. Crîsnicul i-a spus, că-l cunoașce și locuesce în cutare parte a orașului, — în țigănie, în bordeiul cel mai din urmă.

Mulțumindu-i, Ghiță o luă pe picior cătră locul numit și, după vorba crîsnicului, făr' a mai întreba pe cineva, găsi casa căutată.

Întîrînd în cășcioara hîrbuită ciur și fără alte hodoage, decăt o măscioară ce a fost odată albă, un scaun cu trei picioare și un pat înțepit pe patru pociumpi implîntați în pămînt. Orbul ședea pe scaun, rîzimîndu-și capul pe mîinile cotite pe masă. Era numai singur și pe semne nici nu mai avea pe nimenia.

Di T. Ceantea s'a aflat vătămă de alușinea, că dînsul nu are calificațiunea formală pentru catedră, cere dela redacțiunea acestui ziar numele autorului „pentru restabilirea adevărului pe cale onorifică”, la care eu am răspuns cu posta returnantă redacțiunii, că „nu înțeleg ce vrea să dică prin calea onorifică”. Calea onorifică ar fi publicitatea, dacă d-lui îi este numai de restabilirea adevărului. Ear' dacă sub calea onorifică înțelege calea judecătorească, se face proces și se 'mi-se spună numele.

În sfîrșit dacă sub calea onorifică înțelege satisfacțiunea cavalească, atunci procedă pe calea formelor, ceară prin doi martori dela redacțiune numele, dar' se se supună și consecuențelor. Am răspuns dar' pe calea, pe care am fost recercat.

După aceasta, fără a aștepta ori soliciți răspunsul la redacțiunea, cătră care s'a adresat, urmează insulta din Nr. 64 al „Telegrafului Român”.

La această insultă m'am numit imediat de autorul articolelor superăcioși și 'i-am cerut prin plenipotențiائی mei satisfacțiune. De aici a apelat la juriu, 'l-am urmat și acolo.

Juriul a hotărît să 'i public în „Tribuna” adevăritățile înșirate în Nr. . . și dică juriul: „Dacă va provoca, — anume eu, — în „Tribuna” pe Teodor Ceantea, că susține și față cu persoana sa expresiunile vătămătoare de „laș” și „netrebnic” folosite față cu anonimul „Teolog” în „Telegraful Român”, poate ave loc cererea satisfacțiunii cavaleresci din partea lui Romul Ciorogariu”. — Provocarea în „Tribuna” involvă în sine răspunsul în „Tribuna”, după priceperea mea. Di Ceantea însă a înțeles altfel lucrul și anume, că are să 'mi-răspundă în „Tel. Rom.”, dar' aceasta nu împoartă.

După împlinirea condițiunilor stipulate de juriu, 'i-am trimis de nou plenipotențiائی, și eată rezultatul:

Protocol

luat în 13 Iulie 1890 d. a. la 6 oare în afacerea de onoare dintre domnul Romul Ciorogariu și dl Teodor Ceantea.

Prezenți sînt subscriși. La recercarea domnului Romul Ciorogariu în ziua de 12 Iulie 1890, la oarele 12^{1/2}, ne-am prezentat la dl Ceantea cu Nr. 147 al ziarului „Tribuna”, conform căruia 'i-am adus la cunoștință, că numitul în același număr a dat publicității „declarațiunea”, care 'i-s'a fost impus prin verdictul juriului de onoare, rugându-l ca să iee aceasta la cunoștință. Totodată 'l-am provocat, ca în sensul verdictului de juriu să dees satisfacere pentru vătămarea ce se cuprinde în Nr. 64 al „Telegrafului Român”.

Di Teodor Ceantea la provocarea noastră a declarat, că el va da satisfacere?

În urma acestei declarațiuni noi ca plenipotențiائی domnului Romul Ciorogariu am așteptat 24 de oare, însă nici în decursul acestor oare, nici până în momentul prezent nu s'a prezentat nimenea din partea domnului Teodor Ceantea; prin urmare această afacere din partea noastră o considerăm de încheiată.

Dat în Arad la 13 Iulie, la 6 oare d. a., anul 1890.

Aurel Suciu Iuliu Herbay

Prin „avisul” din Nr. 148 al „Tribunei” îmi pune apoi în prospect „observările” sale în „Telegraful Român”: „Avis” și „observări” în cestiuni de onoare.

În sfîrșit după șiretlicuri de 2 septemăni urmează „observările” în Nr. 70 al „Tribunei” în chip de:

„Declarațiune.

„Încât declarațiunea dlui Romul Ciorogariu, publicată în Nr. 147 al ziarului „Tribuna”, corăspunde sau nu sentenței juriului de onoare, las la apreiarea onoratalui public. (E vorba, că după o substragere de 2 septemăni am cerut răspuns în 24 de oare și anume aici în „Tribuna”, unde a trebuit să 'l provoc conform verdictului.)

„După-ce însă prin juriu s'a făcut lumină în această afacere, respective s'a restabilit adevărul și s'a descoperit persoana anonimului, ceea-ce a fost și scopul meu, astfel dându-'mi-se satisfacțiune deplină, declar, că cuvintele „laș” și „netrebnic” folosite de mine la adresa Teologului față cu Romul Ciorogariu nu le susțin.”

„Arad, 12 Iulie 1890.

„Teodor Ceantea,
„profesor”.

Lumina e, că eu sînt autorul și nu acela, care nu se putea apăra pe acest teren, și că am spus adevărul, când am scris, că dl T. Ceantea nu are calificațiunea formală, căci într'adevăr îi lipsește diploma de profesor. Dacă într'u aceasta află satisfacțiune, nu am nimic, comedia e terminată.

Pentru învătătura însă se se scie, că onoarea e un templu sfânt, și cine se atinge

de ea comite sacrilegiu, pentru care trebuie să răspundă cu sufletul seu acela, care vrea să fie cinstit între oameni.

Arad, 17 Iulie 1890.

Romul Ciorogariu.

VARIETĂȚI.

(Minune ungurească.) Di Th. D. Speranția, cunoscutul și hazliu publicist popular, are în ultimul număr din „Revista Nouă” următoarea anecdotă, intitulată: Minune ungurească:

Vai sêrmănu! Ianoș bôrbat,
Ieri ai fost și astăzi nu-i!
Ce păcat la capul lui!
Asta lucru nici curat:

Om voinic, frumos la port,
Seara vôrbit, bine mîncat,
Bêut bine, bine cîlcat,
Dimineața sculat mort.

(Băiat ori fată.) Păcală se întălnesce cu un prieten și 'i dică cu veselie:

— Soii, că nevasta mea a făcut un copil?

— Băiat e?
— Nu, răspune Păcală.
— Atunci e fată; bine.
— Da de unde scii?

(Copil deștept.) — De ce plîngi, draguță?

— Pentru-că am cădut ieri și m'am lovit la genunchi.

— Ai cădut ieri și plîngi azi.

Aș vrê să fi plâns ieri, când nu erai acasă și nu m'eu putea 'i vedê?

(Banii.) Cei care au călătorit prin centrul Africeii au putut să studieze și să vadă, cum înainte de asta cu sute de ani au venit Europeanii la idea de a bate bani: ceea-ce se petrece în prezent cu banii în țările barbare din Africa, s'a petrecut și în Europa înainte cu secolii.

În Africa sînt și acum țeri, unde în loc de bani se plătesce cu pei de animale sau cu animale vii. Fiecare animal are prețul lui.

Cuvîntul latin „pecunia” el însuși însemnează, că și la Romani în vechime se plătia cu vite. În Homer deasemenea sînt pasage, în care ni-se arată, cum se plăteau în loc de bani vite.

La Germani nu numai precănd trăia Tacit, care a scris asupra acestei cestiuni, ci chiar și mai tîrziu, în secolul 7. și 8. se plăteau vite în loc de bani.

Chiar în prezent scim, că popoarele dela Nordul Rusiei plătesc animale și pei.

În anul 1610 Mongolii, jefuind o bancă rusească, au găsit 7000 ruble în cassă.

Aceste ruble nu erau însă în metal, ci în pei de samur.

„Rom.”

(Mareșalul Moltke și beția.) Unele diare publicaseră, că într'o convorbire contele Moltke ar fi spus, că berea e cel mai mare dușman al Germanilor. Un diar se adresă direct mareșalului, ca să 'l întrebă, dacă e adevărat aceasta. Moltke răspunde cu următoarea scrisoare:

„N'am spus nici-odată, că berea e cel mai mare dușman al Germaniei. Dimpotrivă eu aș dori să putem da oamenilor cât mai ieftin o bere ușoară. Prețul de 15 și 10 pfenigi e prea mare. În Germania-de-Sud e Cidru (vin de mære) ieftin; la noi în Germania nordică, din nenorocire, numai rachiul e ieftin. Eu nu beau nici bere, nici rachiul, dar' a voi să isgonim alcoolul cu desăvîrșire nu e nici de dorit, nici realizabil; de exemplu după o muncă oboșitoare, când ai nevoie să 'ți înviezi puterile, fie și provisor. Primejdios și unul din cei mai mari dușmani ai Germaniei e numai abusus alcoolului, care la noi există pe o scară întinsă. Un om sănătos, care muncește potrivit, n'are deloc nevoie de un asemenea excitant; a-l întrebuița la copii, cum des se face, e o crimă. Eu aș dori, ca ceaiul, cafeaua și berea ușoară să fie cât se poate de ieftine, ear' rachiul foarte scump.”

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Dünkirchen, 21 Iulie n. Treispredece luntrițe de pescari franceze cu 51 oameni s'au cufundat în urma viscolului.

Belgrad, 21 Iulie n. Hotărîrea sinodului în afacerea de despărțire a exregelui Milan*) a produs mare consternațiune în cercurile radicalilor, deoarece se credea în general, că sinodul va lua o hotărîre în contra lui Milan.

*) Exregele Milan s'a fost adresat anume cătră metropolitul Mihail, ca președinte al sinodului, cu rugarea, ca să 'i-se predea copia de pe hotărîrea, pe care o va lua sinodul la recercarea regiiei. În urma acesteia regele Milan a primit la 18 l. c. copia hotărîrii sinodale dela 5 Iulie n., după care sinodul nu poate să se mai demită în pertractarea unei afaceri deja terminate. Red. „Tribunei”.

Bibliografie.

„Amicul Familiei”. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare la 1 și 15 di a fiecărei luni în Gherla. Impr. „Aurora” p. A. Todoranu. Proprietar, redactor și editor N. F. Negruțiu. Anul XIV. Nr. 14 dela 15 Iunie n. 1890. Cuprinsul: Din scrierile inedite ale lui Simeon Bărnuț (urmare). — Greșind învățăm, novelă de V. R. Buticescu (urmare). — Iubirea cea din urmă, novelă (urmare). — O legendă arabă, de Romanul. — Soartea vîduvei — după Hackländer — de Cornel Pop Păcurar (fine). — Diverse. — Glume. — Antăia Ciapsă (ilustrațiune).

„Școala Română”. Organ pedagogic, literar și științific al societății corpului didactic din jud. Prahova. Apare în Ploiesti de două ori pe lună: la 15 și 30 ale fiecărei luni sub redacțiunea unui comitet. Anul IV. Nr. 9 dela 30 Maiu. Sumar: Cronica, de Const. Ionescu. — În apus, poesie de Smara. de I. K. Nisipeanu. — Despre „Liberul schimb” etc., conferință de D. Crăpelliian. — Legenda lui Bacchus etc., de Ariana. — Anecdote școlastice, de Z. Antonescu. — Școala, poveste de Eleonora Popescu. — Mișcări în instrucțiune, de B. — Recreațiune: cuvînt pătrat și deslegări, de Al. Mihăilescu. — Bibliografie, de R. — Posta diarului, de R.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:

— Un post de capelan la parochia de cl. III. din comuna Tîrnova, protopresbiteratul Caransebeșului. Emolumentele: jumătate din toate venitele parochiei, care sînt: o sesiune și jumătate de pămînt în complex de 45 de jug. cu un venit curat de 170 v. a.; birul parochial în naturalii, care face la an 66 fl. 25 cr.; venitul stolar dela botezuri, cununii și înmormîntări, care face în calcul mediu 105 fl. v. a.; venitul dela un extravilan parochial în sumă de 18 fl. v. a.; alte venituri accidentale în sumă de 45 fl. Doritorii de a reflecta la acest post sînt poștiți a-și trimite recerșele lor până în 7 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Caransebeș.

— Un post de capelan la parochia de cl. II. din comuna Tolvadia, protopresbiteratul Ciacovei. Emolumentele acestui post de capelan sînt a treia parte din: o sesiune parochială; stola și birul usat. Cei-ce doresc a ocupa acest post au a-și subțerne recerșele până la 7 August st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. rom. în Ciacova.

Licitațiuni:

— 30 Septemvrie st. n. imobilele lui Mihail Blajin (în Araci) decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

— 9 August st. n. imobilele lui Cristofor Kengyelăcz decătră tribunalul reg. din Chichindamare.

LOTERIE.

Tragerea din 19 Iulie st. n.

Viena: 90 35 1 37 65.
Tîșoara: 1 74 67 81 69.

Călindarul zilei.

10/22 Iulie 1890.

Julian: 45 Muc.

Gregorian: Mar. Magd.

Soarele: răsare 4.22, apune 7.50

Buletin meteorologic.

Sibiin, 21 Iulie n. 6 oare dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.7)	Diferența după proiecți	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcți
Observată				vântului
722.4	+0.7	19.8	+26.1 +17.3	S

Din țeară, 19 Iulie n. 7 oare dimineța.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcți	vîntu
Budapesta	759	+19.8	N	5
Sămar	759	+23.8	V	3
Cluj	760	+19.8	V	2
Orșova	760	+21.4	S	1
Timișoara	760	+22.4	S	2
Arad	758	+24.2	SV	5
Panciova	757	+25.0	V	2

Sosiți în Sibiin.

La 21 Iulie n.

Hotel „Neuribner”. A. Deutsch din Alba-Iulia, Zweiter, Gross și Brichl din Viena, Lindenbaum din Budapesta, toți comercianți. Contele Reichertsberg din Brașov. Horger, pelar din Bistrița. Exc. Sa Br. König, inspector general al infanteriei. Locotenentul Maybi din Viena. Teutsch, învătător din Sighișoara. Szász, procuror din Deva.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Dr. Stephani din Berlin. C. Misnez, voiașeur din Berlin. F. Lukasik, practicant mont. din Körnőczbánya. A. Roman cu soția din Mediaș.

Hotel „Meltzer”. I. Papiu, protopop din Deva. Klöss, avocat din Mediaș. Zinz, dentist din Brașov. Marvănănescu din Rîmnic. Dr. Bekesy din Cluj. Rehberg din Budapesta. Berta Bertholdy, Adolf Wilhelm și Lichtenstein, cântăreți și cântărețe din Cluj.

Hotel „Habermann”. Vugitsch, chelner din Timișoara. P. Suchar din S. Ivan. Magdalena Jost din Linz. Catarina Szabo din Sighișoara.

Economic.

Despăgubirile de regalii. Ministrul de finance reg. ung. a ordonat prin exmisul Nr. 70.831 dela 11 Iulie a. c., că acei proprietari de regalii, care au întrelăsat a-și însinua pretenșiunile pentru despăgubirea de regalii până la 30 Aprilie 1889, dar' care 'și-le-au însinuat în scris la vr'un oficiu sau autoritate până la 31 Decemvrie a. tr., dacă voesc, ca pretenșiunile lor să fie supuse pertractării, trebuie să ceară aceasta direct, trimittendu-și cererile lor în scris la ministrul de finance cel mai tîrziu până la 30 Septemvrie a. c. Cei care nu fac aceasta, sau care nu 'și-au însinuat pretenșiunile până la finea anului trecut, nu primesc nici o despăgubire. În cererile ce sînt a se înainta la ministrul de finance trebuie să fie arătate: comitatul și comuna, unde s'a exerciat dreptul de cărcimărit; dreptul, pe basa căruia s'a exerciat cărcimăritul; numele și locuința petentului, sau dacă a însărcinat pe altul cu reprezentarea la procedura de despăgubire, numele aceluia; autoritatea sau oficiul, la care s'a înaintat pretenșiunea de despăgubire, precum și timpul, când s'a făcut aceasta. Dacă petentul a înaintat tîrziu însinuarea și din astă cauză nu a putut fi luată în considerare și s'a respins, trebuie să alătore această însinuare și decisiunea în sens negativ la rugarea ce a se înainta până la 30 Septemvrie a. c. De sine înțeles, că procedura de despăgubire poate ave loc numai privitor la astfel de drepturi de cărcimărit, pentru care s'a plătit în anii 1882—86 dare de rentă, de venit sau de casă. Atăta privește exmisul ministerial pe proprietari privați de regalii. Afară de aceea mai sînt și comune, care au posedat dreptul de cărcimărit. Aceste comune au deasemenea să 'și însinua pretenșiunile dedespăgubire până la 30 Septemvrie a. c. Acestor însinuări, prelîngă observarea punctelor amintite, încă trebuie alăturate acele documente, care arată, că respectivele comune au căștigat dreptul de cărcimărit, și adică înainte de intrarea în vigoare a art. de lege 1888: 36.

—*

Insolvențe. Reuninerea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Leopold Rind, comerciant în Ybbs; I. Paul Rehberger, comerciant în Ciorna; Ferdinand Teppner, pălărier în Viena; Iosif Steinberg, comerciant în Lemberg; Francisc Pokorny; cojocar și confecționar în Aigen.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 4 și 5 Iulie 1890.

St. Veron lui Carnevalli, grâu 10.000 hect., 12.90 lei. Nichiforescu lui A. Verona, porumb 3900 hect., 6.35 lei. Negroponte lui A. Verona, porumb roșat 2120 hect., 6.90 lei. Arcondi lui Carnevalli, porumb 8000 hect., 6.70 lei. Th. Dimitriadu lui Zerman, porumb 1860 hect., 6.15 lei. Catzighera lui Solaro, porumb 3250 hect., 6.20 lei. B. României lui Jackson, porumb 2140 hect., 6.30 lei. P. Sarloslui Jackson, porumb 1540 hect., 6.57^{1/2} lei. Blumen lui Jackson, porumb 5000 hect., 6.35 lei. Silberstein lui Daniel, porumb 5000 hect., 6.35 lei. Marghilom. lui M. Cohen, porumb roșat. 2500 hect., 6.85 lei. Marghilom. lui M. Cohen, porumb roșat. 2000 hect., 6.40 lei. Sassu lui M. Cohen, porumb roșat. 750 hect., 6.90 lei.

Operațiile efectuite în 6 și 7 Iulie v. 1890.

Cucelis lui Chrisoveloni, porumb 11.400 hect., 6.20 lei. Asimacopolului Carnevalli, porumb 6800 hect., 6.35 lei. Negroponte lui M. Cohen, porumb 1720 hect., 6.75 lei. Bach lui Solaro, porumb 910 hect., 6.— lei. Cațica lui Salaro, porumb 3600 hect., 6.70 lei. Eisenstein lui Peirano, porumb 300 hect., 6.20 lei. Cambano lui Peirano, porumb 5100 hect., 5.90 lei. Metasca lui Frischman, rap navet. 1200 hect., 14.40 lei. Sassu lui I. Corbu, grâu nou 1150 hect., 13.20 lei. Marghilom. lui Agent, grâu nou 2000 hect., 12.05 lei. Marghilom lui Agent, grâu nou 2000 hect., 13.— lei. Marriss lui Agent, grâu nou 1000 hect., 11.90 lei. Haracopo lui Peirano, grâu nou 1000 hect., 12.80 lei. I. Suditu lui Peirano, grâu nou 1000 hect., 13.— lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 1500 hect., 12.20 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 1400 hect., 12.50 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 750 hect., 12.25 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 500 hect., 12.90 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 450 hect., 12.35 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 380 hect., 12.10 lei. Perlea lui Peirano, grâu nou 380 hect., 12.90 lei.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 19 Iulie n. țau nota: unguresci bătrîni grei 45.— cr. până 45^{1/2} cr., unguresci grei tineri 47.— cr. până 48^{1/2} cr., de mijloc 46 cr., până 47^{1/2} cr., ușori 44.— cr., până — cr., marfă țărănească grea — cr., până 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 54^{1/2} cr., ușoară 42.— cr., până 45^{1/2} cr., romănesci, de Bakony grei 43.— cr., până 45^{1/2} cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr., până 47^{1/2} cr., igrășiați cu hîgînă — cr., până — cr., per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Iulie 1890.

„destinate	Calitatea pe 100 chilogr.	dela	până	Calitatea pe 100 chilogr.	dela	până
Grâu						
Bănățenească nou	74	—	79	—	—	—
Grâu dela Tisa	78	7.80	7.90	79	7.90	7.95
Grâu de Pesta	78	7.75	7.85	79	7.85	7.90
Grâu de Alba-regală	78	7.80	7.90	79	7.90	7.95
Grâu de Băcska	78	7.80	7.90	79	—	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—	—	—

Sămînțe, vechi ori noue	Solu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela până
Săcurie		70—72	5.90 6.10
Orz	Nutret de vinars	60—62	—
	de bere	62—64	—
Ovăs	—	64—66	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	8.20 8.50
	de alt soi	75	5.30 5.35
Meiu	—	73	5.20 5.25
Hrîșcă	—	—	5.50 5.75

Grâu	de primă, de toam.	7.44	7.46
Cucuruz	de toam. Maiu-Iun.	7.03	6.65
Ovăs	Iul. Aug. de primă, de toam.	5.23	5.39
		6.58	6.30
		6.28	6.30

Produse diferite

	Solu	dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46.—	50.—
„	franceză	—	—
„	italiană	—	—
Oleu de rap.	roșie rafinat	28.—	30.—
Oleu de in	—	33.—	34.—
Oleu de pore	dela Pesta dela țeară sventată sfumată	50 50 51.—	—
Slănină	—	40 50 41.—	—
Său	—	50.—	51.—
Prune	din Bosnia, în buți din Sêrbia, în saci	35.—	36.—
Lictar	slavon, nou	22.—	22.50
Nuci	bănățenești	—	—
Gogoși	unguresci	—	—
Miere	sêrbescă brută	—	—
	galbînă străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	12.—	12.6
Spirt	brut	13.—	13.25
	Drojdiițe de spirt	14.75	15.25

Cursul pieței din Sibiin.

Din 21 Iulie st. n. 1890

Hărțile-monetă română	Cump.	9.13	vînd.	9.22
Lire turcesci	—	10.35	—	10.45
Imperiali	—	9.85	—	9.45
Ruble rusești	—	1.33	—	1.35

Institut tipografic în Sibiiu.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

== Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. ==

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

== Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. ==

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articulul de lege XXI. din anul 1886 DESPRE JURISDICȚIUNI, și articulul de lege XXIII. din anul 1886 Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886 DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blastăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V. ntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficioari.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin pécurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cel ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“ Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale Ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 ”
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 ”
5. Protocoale de zălogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 ”
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 ”
8. Filera de înmuare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 ”
11. Testimonii pentru școalele populare una sută 80 ”
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 ”

Antistilele comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. Cartea principală de comput (10 coale) 25 cr.
2. Kötelezvény ” ” 20 ”
3. Hivatalos bizonyítvány ” ” 20 ”
4. Conspect despre suma trimisă vicecomitelui comitatens ” ” 20 ”
5. Raport despre banii, care se subștern vicecomitelui comitatens ” ” 20 ”
6. Schulversäumnissausweis ” ” 20 ”
7. Conspect despre datorita contribuțiunii și solvirea ei ” ” 20 ”
8. Adásvevési szerződés ” ” 20 ”
9. Honved-Veränderungsausweis ” ” 20 ”
10. Tartozkodási változási kimutatás ” ” 20 ”
11. Protocol de exhibite (gestiune) ” ” 25 ”

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

== în versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.